

[Finansministeren.]

ind i. Heller ikke mener jeg, at det i Folketinget vedtagne Lovforslag om Nationalmuseets Ordning vil belaste Finansloven, thi for det første vil der jo aldrig i det første Aar, efter at en saadan stor Byggelev er vedtaget, blive anvendt saa forskrækkelig meget dertil, og dernæst forudsættes det i Loven, at de ved Nationalindsamlingen indkomne Midler først skal anvendes. Saa er der endelig Landmandsbankordningen. Forudsætningen for den Ordning af Landmandsbankens Forhold, som nu synes sikret, er jo den, at Forrentning og Amortisation af det store Laan, det bliver nødvendigt at optage, skal dækkes ved særlige Afgifter og Skatter, saaledes at hele Sagen kommer til at hvile i sig selv.

Det ærede Medlem nævnte Kassebeholdningens Formindskelse. Ja, den er ganske rigtigt formindsket, men denne Formindskelse er kun delvis fremkommet ved de Ændringer, der nu som altid før er kommet til under Finanslovbehandlingen, og jeg maa for øvrigt henlede Opmærksomheden paa, at der i Aar er vist ikke ringe Tilbageholdenhed med Hensyn til at stille Ændringsforslag. Der er stillet betydeligt færre Ændringsforslag til Finanslovsforslaget end sædvanlig, og jeg tror, at de har holdt sig indenfor rimelige finansielle Grænser, hvilket ogsaa bekræftes af den Kendsgerning, at Enderesultatet bliver, som jeg fra første Rærd har udtalt at det burde blive. Formindskelsen af Kassebeholdningen stammer imidlertid hovedsagelig fra Formindskelsen af Skatteindtægten, og denne Formindskelse af Skatteindtægten er igen fremkommet ved de Lettelser i Beskatningen, jeg allerede ved Lovforslagets Fremlæggelse havde udtalt det som min Hensigt at foranledige.

Til det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) skal jeg sige, at jeg ikke ganske kan følge ham i hans noget pessimistiske Betragtninger med Hensyn til Fremtidens Statsfinanser. En opmærksom Betragtning, som sikkert ogsaa det ærede Medlem har anstillet, viser, at Skatteindtægten er sunket meget betydeligt i de senere Aar og ganske særlig sunket for en enkelt Skattekilides Vedkommende, Formuebeskatningen. Derimod viser den en forholdsvis stor Stabilitet for hele den vigtige Gren af Statsindtægterne, som hedder de indirekte Afgifter. Jeg maa tilstaa, at denne Stabilitet har været noget større, end jeg egentlig havde ventet i en Krisetilstand som den nuværende, og det skyldes,

mener jeg, væsentligt, at vi — hvad jeg selv har min store Andel i — i de senere Aar i saa høj Grad har lagt de indirekte Afgifter paa Luksusforbrug af forskellig Art, idet der — jeg maa vel sige desværre — her i Landet ikke er noget saa stabilt som Luksusforbruget. Det er noget af det, der holder sig allerbedst. Jeg tror, vi her i Landet er alt for tilbøjelige til Luksusforbrug, men netop derfor er det glædeligt, at vi væsentligt har lagt vore Skatter paa noget, som kan bære dem. Og naar vi tager Hensyn til, at en saa stor Del af vor Luksusbeskatning er en Procentbeskatning, der altsaa automatisk synker, naar Priserne synker, saaledes som det maatte ske ved Overgangen til Parikronen, naar vi tager den automatiske Sænkning af Udbyttet, som medføres af Overgangen til Parikronen, i Betragtning, saa tør jeg sige, at Luksusafgifterne har holdt sig overmaade godt.

Der er to Hovedspørgsmaal, man her kan stille. Det ene Spørgsmaal er: Kan vi vente en fortsat Forøgelse af Statsvirksomhedernes Underskud? Det andet Spørgsmaal er dette: Er vi naaet til Bunden med Hensyn til Udbyttet af Formue- og Indkomstskatten? Hvad det første Spørgsmaal angaar, vil meget naturligvis afhænge af Erhvervsforholdene. Det gælder i saa overmaade høj Grad for de vigtigste af Statens Erhvervsvirksomheder, for Statsbanerne og Post- og Telegrafvæsenet. Jeg personlig tror, at vi har naaet Bunden. Jeg tror, at den Reform, der blev gennemført nu ved Sammenlægningen af Post- og Telegrafvæsenet, og som jo allerede har vist sine gode finansielle Resultater paa indeværende Aars Finanslov, vil vise endnu bedre Resultater paa de kommende Aars Finanslove. Jeg tror ogsaa, at der, hvad Statsbanerne angaar, kan ventes et bedre Resultat til næste Aar end det, vi kan opvise paa denne Finanslov, dels ved den ganske vist kun langsomme Stigning i Statsbanernes Godsindtægter, som den sidste Tid har bragt, og som forhaabentlig vil blive efterfulgt af nogen Stigning af Personindtægterne, dels ved en Fortsættelse af den økonomiske og mere elastiske Administration, som man er kommet ind paa. Disse Forhold i Forening vil bervirke en Sænkning af Underskuddet.

Hvad det andet Hovedspørgsmaal angaar, Udbyttet af Formue- og Indkomstskatten, ja, derom er det mig naturligvis vanskeligt at profetere. Personlig har jeg den Tro, og den har jeg faaet bestyrket ved Samtaler med forskellige, som staaer Skattevæsenet meget nær, at vi ogsaa her har naaet